

1974. MÁJ 15.
343. 2.
ORSZÁG VILÁG
Budapest

RÁFIZETEK A MALOMTÓ BETÖRŐI

Évekkel ezelőtt lapunk hasábjain körrportot készítettünk a riasztóberendezések nyomában. Arról szól ez az írás, mennyivel nehezebb ott a tilosban járóknak, ahol riasztóberendezés segíti a rend védelmezőinek munkáját. Körutunk során annak idején eljutottunk Budára, a Malomtó-bisztróba is. A kedves, hangulatos, teraszos presszó a Rózsadomb aljában várja látogatóit. Ám hivatlan vendégek is gyakran érkeznek, mert a festőien szép környezetben, kissé elhagyatott helyen épült létesítmény sajnos a betörőket is vonzza. Annak idején elsők között szereltették fel a riasztóberendezést az épületre, s akkor az ott dolgozókkal együtt magunk is úgy gondoltuk, ezzel végleg megoldódott a probléma.

Valójában nem egészen oldódott meg.

A Gubacsi úton nem sikerült

Még csak májust írunk, de már ebben az évben is több alkalommal próbálkoztak betörni a Malomtóba. Két történet a sokból.

A három szereplő jómadár közül Katona János ötször volt büntetve. Ő a legidősebb a társulatban, 32 éves, s bár debreceni lakos, és budapesti ideiglenes bejelentője is a XX. kerületbe, a város másik végébe szól, mégis megtalálta a Malomtó bisztrót. Egyik társa, Bakos István csak 22 éves, de ő is már kétszer volt büntetve. Legutóbb március 2-án szabadult. Ő dorogházi, harmadik társuk, a 24 éves Vida Béla pedig, aki háromszor járta meg a börtönt, sajtóvamosi lakos.

A három jómadár március közepén ismerkedett össze egy italboltban a Keleti pályaudvar környékén. Néhány nap múlva már közös betörésen törték a fejüket. Március 19-ről 20-ra virradóra, Bakos és Vida villamossal kimentek a Gubacsi útra, ahol a kerítésen át bemásztak a Fővárosi IV. számú Építőipari Vállalat telephelyére. Az irodaházban találtak egy nyitott ablakot, az egyik irodában pedig egy nyitott fiókot, ahonnan vállalati bélyegzőket emeltek el. Két táskát volt még a szobában. Kissé „letört” a két betörő, mert majdhogynem „dolguk végezetlenül” tértek vissza: pénzt nem találtak.

Március 21-én este mindhárman összefutottak a Keletinél. Panaszkodtak a sikertelen akció miatt Katonának, aki vigasztal-

ta őket, még vacsorát is fizetett nekik és hárman együtt indultak az újabb akcióra, amely sikeresebbnek ígérkezett. Ők ekkor még legalábbis úgy vélték. A Malomtó bisztró este 10 órakor zár, ők fél 12-kor értek a közelébe. Nem a főútról próbálkoztak, hanem az épületet széles ívben megkerülve, a hegyoldal felől másztak le a teraszra. Az üveges ajtót egy, a teraszon álló székkel betörték.

A riasztóberendezés időben szólalt meg

Bejutottak az étterembe. Bakos éhes volt — úgy látszik, a vacsora, amit Katona fizetett, kissé sovány lehetett — és nekifutott a maradék szendvicsok elfogyasztásának. Meglelték a raktárajtót, de az kulcsra volt zárva és még lakat is lógott rajta. Katona egy — a konyhából hozott — bárdal a lakatot lefeszítette, de mivel a zárat tolvajkulcsal sem sikerült kinyitniuk, erővel törték fel végül is az ajtót. Két fagyaltperselyt találtak, azokat szétzúzták, s a bennük összegyűlt csaknem 800 forint aprópénzt belezúditották a Gubacsi úton lopott táskába. Bakos cigarettákat gyűjtött halomba, s egy üveg Gordon gint is a zsákmányhoz készített, amikor valaki megszólalt:

— Itt a rendőrség, azonnal jöjjenek elő!

Megdöbbsentek. Ekkor még nem tudták, hogy abban a pillanatban, amikor beléptek az épületbe, megfelelő helyen megszólalt a riasztóberendezés és az URH-kocsik a város több pontjáról is a Malomtó felé igyekeztek, hogy azt csendben körülvevve, lezárják a menekülés útját és elfogják a betörőt vagy betörőket.

Az első felszólításra nem válaszoltak.

Némán, meglepetten lapultak, s nem válaszoltak az újabb felszólításokra sem. Ekkor hangzott el a riasztólövés. Ez már hatott. Sorban előmászta a betört ajtón át, s amikor a rendőrök beléptek és fényt gyújtottak, ott találtak egy kupacban a pénzt, az italt, a cigarettákat.

Nagyollóval indult el

Am a II. kerületi rendőrkapitányságon még alig zárták le a három jómadár ügyét, amikor ismét megszólalt a Malomtó riasztóberendezése, április 6-ról 7-re virradóra, éjfél után 1 és 2

óra között. Mintha csak vonzáná ez a csendes budai bisztró a rovott múltú embereket. Az áprilisi betörő, Radnoczi László, 23 esztendő, háromszor volt büntetve és legutóbb alig egy hónappal elfogása előtt, március 4-én szabadult. Ő ismerte ezt a környéket, mert valamikor az ide nem messze levő Szél utcai ifjúsági nevelőintézet lakója is volt. Amikor elhatározta, hogy becsületes munka helyett ismét becsútelon úton keresi a kenyerét, eszébe jutott az elhagyatott helyen álló Malomtó bisztró. Hazautazott Csepelre, magához vett egy téli bőrkesztyűt és — mivel alkalmas számszámmal vélte a betöréshez — egy 30 centiméteres nagyollót. Mint „elődei”, ő is hátulról közelítette meg az épületet. Látta, hogy egy 50-szer 50 centiméteres szellőzőablak nyitva áll, csak a védőrácsot kell lefeszítenie róla. Az udvaron talált egy vasdorongot, azzal feszítette le a rácsot és mászott be a nem túlságosan nagy nyíláson. Egy vécében találta magát, melynek ajtaja kívülről zárva volt. Most tett jó szolgálatot az olló, azzal feszítette ki az ajtót. Ő sem sejtette,

hogy a riasztóberendezés már percekkel ezelőtt megszólalt, s hogy az URH-s járőrök már útban vannak az épület felé.

Betörő a pult alatt

Bejutott az irodába, szekrényeket feszített és forgatott fel, de pénzt, értéket sehol sem talált. Eppen a pult mögött kevergelt, amikor elhangzott a rendőr felszólítása, hogy jöjjen ki. Nem kifelé indult, hanem a pult alá bújt, feltehetően azt remélve, hogy ott nem találnak rá.

Tévedett.

Mint ahogyan tévedtek mindazok, akik „könnyű vadászterületnek” vélték a nem túl forgalmas helyen épült Malomtó bisztrót. A riasztóberendezés — ismét jó szolgálatot tett. Katona, Bakos, Vida, Radnoczi és a többiek, akik itt „ráfizettek”, mindenesetre egy életre megtanulták, hogy a Malomtóba — bármilyen csábító is az elhagyatott környezet — nem ajánlatos betörni.

Sárdi Mária